

AL 20.3.2010

Esitys, jota on helppo rakastaa

Teatteri

Äidin rakkaus

Käsikirjoitus ja ohjaus:

Antti Haikkala

Rooleissa: Paula Toivonen, Jani Moilanen, Anna Alkiomaa

Lavastus: Viljami Wager ja Joel Honka

Valosuunnittelu ja valoajat: Jenni Horton

Äänisuunnittelu: Marko Vierimaa

Kantaesitys: 13.3. Legioonateatterissa

Pienen, hyvän asialla olevan teatterin esityksestä haluaa lähtökohtaisesti pitää.

Legioonateatterin *Äidin rakkaus* toteuttaa katsojan toiveen. **Antti Haikkalan** esikoisteksti on sujuva, puhutteleva, hauska ja traaginen.

Haikkala kertoo tarinan äidin ja pojan suhteesta, jossa toinen ei tiedä miten rakastetaan, ja toinen ei osaa olla rakastettu. Kroonisesti epäonnistunut kommunikaatio on ajanut suhteen pisteeseen, jossa kuolema alkaa tuntua kohtaamista helpommalta ratkaisulta.

Haikkala ottaa kipeän aiheen vakavasti, mutta onnistuu nostamaan esiin myös traagisiin tilanteisiin kätkeytyvän sysimustan komiikan.

Tekstin tavoin myös Haikkalan esikoisohjaus on sujuva, puhutteleva, hauska ja traaginen.

Vaikka *Äidin rakkaus* on ensisijaisesti puhenäytelmä, Haikkala uskaltaa kokeilla myös, mitä kaikkea ihmiskeholla voi ilmaista.

Jopa niin kliseiseltä kuulostava keino kuin kehon liikkeen hidastaminen ja liioittelu onnistuu luomaan vapauttavaa, koomista

dramatiikkaa, kun se on sijoitettu oikeaan kohtaan esitystä.

Paula Toivonen, Jani Moilanen ja Anna Alkiomaa heittäytyvät rooleihinsa rohkeasti. Kolmikon kantava voima on läpi esityksen Toivonen, joka onnistuu välittämään kaiken olennaisen tyranniäidin luonteesta ja maailmankuvasta vain istumalla paikallaan nojatuolissa. Vaikuttavaa.

Onneksi Haikkala toi alun perin pöytälaatikkoon tarkoitetun tekstinsä näyttämölle!

Kaisa Järvelä